

Chia Xẻ Với Thương Phế Binh

Nguyễn Quý Đại

Sau 30.4.1975 nhiều người rời quê hương VN với đôi bàn tay trắng, đánh đổi sự sống của mình trên đại dương cũng như núi rừng, đường bộ để đến được bến bờ tự do. May mắn chúng ta được các quốc gia mở rộng vòng tay nhân ái thu nhận cho định cư, thời gian đầu người tỵ nạn được giúp đỡ học ngôn ngữ bản địa, ngôn ngữ là chìa khóa tìm việc làm, để bắt đầu cuộc sống tự lập. Nhiều người phải làm hai ba việc, mười mấy giờ một ngày, để có tiền đi học tiếp, làm lại cuộc đời mới nơi xứ người và gởi về giúp đỡ cho gia đình, thân nhân.

Một thời gian dài đời sống của người Việt tỵ nạn khắp nơi trên thế giới hội nhập, thành công trên mọi lĩnh vực kinh tế, chính trị, khoa học. Những sinh hoạt xã hội luôn hướng về Việt Nam, bởi vậy Nhà Thờ, Chùa, các Hội đoàn thường tổ chức những buổi quyên góp từ thiện để giúp những người kém may mắn, nghèo khó bên quê nhà.

Đặc biệt là chương trình hàng năm ở Mỹ, Hội H.O cùng tất cả các Hội Đoàn, Liên Hội Cựu Chiến Sĩ, Ca, nhạc sĩ của trung tâm Asia, đài SBTN... cùng tổ chức „Đại Nhạc Hội Cám ơn Anh“ được 8 lần để giúp Thương Phế Binh và Cô Nhi Quả Phụ VNCH, không được nhà cầm quyền CSVN giúp đỡ.

Chủ tịch Hội H.O bà Nguyễn Hạnh Nhân cho biết hơn 40 ngàn hồ sơ cần phải cứu giúp. Số tiền quyên góp hàng năm trong những kỳ Đại Nhạc Hội Cám Ơn Anh khoảng hơn nửa triệu USD.

Chia cho đầu người giống như cơn mưa rào trong mùa nắng hạ! không thấm vào đâu. Hội Đồng Hương Quảng Nam Đà Nẵng vào dịp đầu xuân cũng tổ chức họp mặt quyên góp khoảng 20 ngàn USD giúp cho TPB xứ Quảng, nhiều Hội Đoàn, các Bình chủng, cũng đóng góp tiền gởi về giúp đỡ thể hiện tinh thần „không bỏ anh em“ „lá lành đùm lá rách“.

Nhìn lại 40 năm qua TPB VNCH họ vẫn sống lam lũ qua ngày trong thiếu thốn, nghèo khó, ở thành phố phần đông họ bán báo, bán vé số. Trong năm qua Dòng Chúa Cứu Thế ở đường Kỳ Đồng Quận Ba, Sài Gòn, được sự hỗ trợ của các ân nhân trong và ngoài nước, các Linh mục của DCCT đã tổ chức những lần phát xe lăn, xe lắc, khám bệnh, cấp bảo hiểm y tế, các anh TPB được các Cha, Bác sĩ, Y tá, Thiện nguyện viên giúp đỡ chân thành trong tình thương thật bác ái, bao la.

Hoà thượng Thích Không Tánh trụ trì chùa Liên Trì, quận 2 Sài Gòn đầu tiên tổ chức phát quà cho TPBVNCH, việc làm nhân đạo nhưng bị ngăn chặn bởi nhà cầm quyền địa phương. DCCT có phương tiện truyền thông, có địa điểm thuận lợi rộng lớn hơn. Nên được nhiều TPB đến ghi danh xin trợ cấp xe lăn, khám bệnh... Xem những đoạn phim trên Youtube những TPB VNCH đến nhà Thờ nhiều người cụt tay, cụt chân, hai tay cầm chiếc ghế nhựa làm đôi chân lê lét, người sáng mắt mù người mù, bồng bế nhau đến để được nhận quà, khám bệnh định kỳ. Nhìn đời sống của họ chúng ta phải rơi lệ, mình may mắn hơn còn nguyện vẹn hình hài dù trải qua chiến tranh khói lửa, ra nước ngoài được „an cư lạc nghiệp“. Trong khi những TPB VNCH bên nhà, lớn tuổi bị thương, tật nguyền còn phải

lăn lóc với đời sống hàng ngày để kiếm miếng cơm, manh áo, bệnh không có tiền mua thuốc, qua đời không có tiền để mai táng... Tuổi đời càng già, vết thương đau nhức cần thuốc chữa trị vv... Sau 30.4.1975 họ không hưởng quyền lợi cấp dưỡng, đau ốm vào bệnh viện phải có tiền, muốn cái xe lăn mới là một ước mơ!

Năm qua DCCT đã thực hiện được tin mừng cứu độ, là sự hiện diện của Chúa và tình yêu thương của Ngài với những người nghèo khó, thấp cổ bé miệng. Người Việt hải ngoại đặc niềm tin vào tình yêu, với tấm lòng tận hiến của các Tu sĩ, Linh mục của nhà Dòng. Cùng nhau vận động gởi tiền về đến tận tay các

TPB để chia xẻ, nhớ ơn họ đã chiến đấu bỏ một phần thân thể trên chiến trường, để hậu phương mọi người được sống an vui. Ở Đức nhiều Hội Đoàn tổ chức những buổi nhạc thánh phòng, bán thức ăn, nước uống, tiền bán cả vốn lẫn lời đều ủng hộ sẽ gửi cho DCCT tiếp tục giúp TPB. Bữa ăn của một người ở đây có thể giúp người TPB ăn được một ngày hay một tuần. Có nhiều người thắc mắc tại sao chỉ tổ chức giúp TPB tại Sài Gòn mà không giúp ngoài miền Trung hay các tỉnh phía Nam, tại sao không giúp cho bộ đội TPB?

Theo các tin được phổ biến, các vị đại diện các Tôn giáo ra Huế muốn tặng quà cho TPB trong đó có Hoà thượng Thích Không Tánh tại chùa Phước Thành Huế, ngày 15.3.2015 bị nhà cầm quyền địa phương cấm và bắt buộc phải rời Huế không thể thực hiện được! Cựu giám tỉnh Vinh sơn Phạm Trung Thành cùng Lm Đình Hữu Thoại từng đến các tỉnh tìm giúp cho các TPB như sửa nhà cho họ có được mái ấm che nắng mưa „trong ký sự đường dài“. <http://bit.ly/1DRWVCc> .Còn vấn đề bộ đội TPB thì có Bộ Thương Binh Xã Hội lo rồi.

Niềm vui chưa trọn vẹn, thì có tin thông báo Linh mục tân Giám Tỉnh Giuse Nguyễn Ngọc Bích cho ngưng việc kiểm tra sức khoẻ đợt 7 cho 152 TPB VNCH vào ngày 17.4.2015 làm nhiều người trong cũng như ngoài nước, Tín hữu Công giáo cũng như các tôn giáo bạn thất vọng. Tại sao những lần trước được đồng thuận tổ chức thành công tốt đẹp, Lm Vũ Hoàng Phúc giám đốc nhà sách đã dùng văn thư chính thức tìm cách ngăn chặn, bãi bỏ việc cho thuê mượn địa điểm lần thứ 7. Khi có Linh mục tân Giám tỉnh thì các Cha không đồng thuận?

Trên các diễn đàn internet đều phản ứng bất bình, thậm chí phê phán nặng lời, việc nội bộ của nhà Dòng ai có thể biết được, chỉ có Chúa biết mà thôi!

Chúng tôi thật buồn nhưng không vội kết án phê phán, hằng đêm luôn dâng lời cầu nguyện cho DCCT xin Chúa luôn nâng đỡ Linh mục, Tu Sĩ của nhà Dòng giữ được sự bình an không bị chi phối bởi bất cứ thế lực áp bức bên ngoài mà hết lòng hăng say phục vụ cho những người nghèo khó. Như bài giảng của LM. tân Giám Tỉnh Dòng trong ngày nhận chức „...*tôi lắng nghe những ưu tư, những khát vọng ước muốn của anh chị em để cầu nguyện, để củng cố đức tin... Xin nâng đỡ chúng tôi trong xứ vụ cũng như cầu nguyện chúng tôi trở nên những người tôi tớ khiêm tốn, trung thành và can trường của tin mừng đi gieo rắc tình thương và hy vọng, luôn luôn đi loan báo tin mừng và cứu độ đặc biệt cho những người nghèo khó bị bỏ rơi, những người thấp cổ bé miệng...*“

Chúng tôi hy vọng „Chúa đóng cửa trước nhưng sẽ mở cửa sau“, một ngày nào đó không xa DCCT Sài Gòn tiếp tục mở cửa giúp TPB VNCH vì lòng nhân đạo, tuổi họ đã cao bệnh tật không còn sống lâu trên cõi đời này! TPB của 2 miền đều vô tội, vì phạm làm trai thời loạn bắt buộc phải ra trận, 40 năm chấm dứt chiến tranh không còn hận thù, nhà cầm quyền CSVN phải đối xử với TPB VNCH trong tình người Việt Nam và mở rộng tấm lòng bác ái, đừng ngăn chặn họ đi nhận quà. Nếu TPB nhận một chiếc xe lăn, được chữa bệnh sẽ đỡ bớt gánh nặng cho gia đình con cháu họ. Đó cũng là đóng góp tốt đẹp cho xã hội.

Người Việt hải ngoại luôn hướng về Việt Nam, không phải chỉ giúp cho TPB mà còn giúp nhiều gia đình ở vùng xa còn nghèo đói, trẻ em có tiền đi học, các viện mồ côi, trại cùi, nồi cháo tình thương ở các bệnh viện, giúp mổ mắt, mổ tim ...hoàn toàn vì nhân đạo không chính trị.

„Ánh sáng cuối đường hầm“

Thượng nghị sĩ Janet Nguyễn đề nghị, kêu gọi chính phủ Mỹ cho phép thương phế binh VNCH định cư tại Hoa Kỳ, vừa được Thượng Viện California thông qua ngày 30.4.2015 *“Nghị quyết SJR 5 là một ánh sáng hy vọng cho hàng ngàn thương phế binh VNCH bị bỏ quên. Đây là những người đã chiến đấu rất can đảm bên cạnh đồng minh Hoa Kỳ trong cuộc chiến Việt Nam,”* Hạ Viện California sẽ xem xét nghị quyết này trong những ngày tới. Nếu được thông qua, SJR 5 sẽ được chuyển đến tổng thống, lãnh đạo đa Số Thượng Viện và Hạ Viện liên bang.

DCCT ngưng chương trình giúp cho TPB VNCH như ánh đèn chột tắt, bóng tối bao phủ màn đêm tăm tối, nhưng một niềm hy vọng mong manh vừa ló dạng hãy chờ xem:

THƯ CHA GIÁM TỈNH VỀ MỘT SỐ VIỆC TRONG TỈNH DÒNG

Sài Gòn, ngày 29 tháng 04 năm 2015

1/ Những hoạt động bác ái xã hội giúp đỡ những người nghèo, như khám bệnh, tặng học bổng cho các em học sinh, giúp đỡ anh em thương phế binh VNCH..., đều được khuyến khích thực hiện.

2/ Theo tinh thần Phúc Âm (Mt 6,1), anh em hãy thực thi bác ái trong sự phục vụ khiêm tốn, không phô trương bên ngoài.

3. Để hoạt động bác ái, xã hội là hoạt động mang tính cộng đoàn theo tinh thần HP số 21 thì cần có sự đồng tâm, đồng thuận của anh em cộng đoàn trong cách hành động, ngõ hầu chúng ta được hiệp nhất với nhau trong cùng một lòng mến.

Chúng con cảm ơn LM Giám Tỉnh sắp mở cánh cửa tràn đầy yêu thương đón những người cần sự giúp đỡ tinh thần cũng như vật chất, họ sẽ được đến trở lại với DCCT Sài Gòn một ngày gần nhất... cầu xin Chúa ban bình an cho mọi người đã và đang chờ đợi. Cầu xin Thiên Chúa ban phúc lành và thánh hóa những công việc tốt lành của quý Linh mục, Tu sĩ dẫn thân giúp người nghèo khó, bị áp bức bất công, cho những người thấp cổ bé miệng.....

Nguyễn Quý Đại

Người thương Binh VN nhạc Anh Bằng, Đặng Thế Luân ca
<http://bit.ly/1JrjKSg>

Ký sự đường dài thăm TPBVNCH
<http://bit.ly/1JrjRNA>

tặng xe lăn
<http://bit.ly/1dNCmCd>

khám bệnh
<http://bit.ly/1RcKJ9L>

<http://bit.ly/1F64gFy>
<http://bit.ly/1zBNSKo>
<http://bit.ly/1EQrJqV>